

Výprava za sojčím pírkem a kukaččím kukáním

V rámci projektu LES, který probíhal po celý školní rok, v několika fázích, (říjen – sběr plodů pro zvěř, leden – odlévání stop zvěře, březen – první beseda s panem hajným, červen – vycházka do lesa), se ve středu 3. června uskutečnilo v pořadí již druhé setkání s panem hajným ing. Aloisem Černým.

Když jsme se s panem hajným viděli poprvé v březnu, povídali jsme si ve škole nad knížkami, časopisy a prezentacemi na interaktivní tabuli o lese a jeho obyvatelích, o práci lesníka a všeobecně o významu přírody pro život člověka. Na závěr poutavého vyprávění pan hajný slíbil, že nás vezme na komentovanou vycházku do lesa a svůj slib splnil.

Ve středu 3. 6. na nás čekal na Vyhlídce i se svým psem Cézarem a tím zážitek z vycházky dětem ještě umocnil. Zvolil příjemnou trasu se zastávkami, při kterých vysvětloval způsob a důležitost některých činností a zásahů do lesního porostu a odpovídal na četné dotazy. Prohlédli jsme si lesní školku, kterou před několika lety žáci naší školy pomáhali sázet, viděli jsme i lesní dělníky, kteří právě ošetřovali malé stromky, dozvěděli jsme se o lese spoustu zajímavostí - o prořezávání lesní školky, těžbě dřeva a také varování, abychom nepodceňovali nebezpečí zlomených a nakloněných vzrostlých stromů v lese po vichřici. Viděli jsme obrovské jámy po těžbě zlata a dozvěděli se něco z historie kraje. Viděli jsme také kvést náprstníky a pomněnky, u cesty rostly první jedlé houby. Učili jsme se rozeznávat stromy a vnímat jejich krásu. Pozorovali jsme ptáky, hmyz a drobné živočichy, dokonce se dětem opravdu podařilo najít sojčí pírkem. Snažili jsme se chovat k přírodě s úctou, tak, jako jsme to viděli u pana hajného.

O den později, ve čtvrtek, si děti ještě formou testu doladily získané poznatky a za pozornost a zvládnutí členité trasy dostaly na památku Účastnický list.

Jen to kukaččí kukání jsme neslyšeli. Tak snad příště, alespoň se máme ještě na co těšit.

Vanda Šimonová

koordinátor EVVO